

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudce JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **R. Ch.,** práv. zastoupeného Mgr. Markem Čechovským, se sídlem Václavské náměstí 21, 110 00, Praha 1, proti žalovanému: **Městský úřad Jindřichův Hradec,** se sídlem Klášterská 135/II, 377 22, Jindřichův Hradec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 2. 2010, č. j. 10 Ca 135/2009 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, kterou se stěžovatel domáhal vydání rozhodnutí, ve kterém by soud žalovanému rozsudkem nařídil rozhodnout, a to bezodkladně v soudem stanovené lhůtě, o žádosti stěžovatele o udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že krajský soud měl soudní řízení dle ustanovení § 47 písm. a) soudního řádu správního zastavit. Krajskému soudu byl totiž dne 23. 2. 2010 odeslán a následující den doručen úkon stěžovatele, kterým vzal svou žalobu v plném rozsahu zpět. V den vydání rozsudku, tedy dne 24. 2. 2010, tak měl rozhodující

soudce k dispozici zpětvzetí žaloby a byl tak povinen přihlédnout k úkonu stěžovatele učiněného vůči soudu. Tuto vadu rozhodování nelze žádným způsobem zhojit a znamená vážný zásah do práv stěžovatele. Na základě výše uvedeného stěžovatel navrhuje rozsudek krajského soudu v celém rozsahu zrušit a věc vrátit soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí chronologický přehled správního a soudního řízení, dle kterého je podle něj zřejmé, že sám stěžovatel, resp. jeho právní zástupce, je tím, kdo svým postupem prodlužoval řízení, např. i tím, že dodával vyžadované listiny, odůvodnění úkonů, apod. v pozdějších termínech. Žalovaný proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Kasační stížnost je podle ustanovení § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a jsou v ní namítány důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podaná kasační stížnost obsahuje jedinou stěžovatelovu námitku, a to proti postupu krajského soudu, který dle jeho názoru měl rozhodnout o zastavení řízení, když v den rozhodnutí měl ve své dispozici zpětvzetí žaloby podané stěžovatelem. Dle názoru stěžovatele, pokud krajský soud žalobu zamítl, zatížil své rozhodnutí nezákonností.

Podle ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje (narozdíl od žaloby proti rozhodnutí správního orgánu) dle skutkového stavu, který je zjištěn ke dni rozhodování soudu. Smyslem žaloby proti nečinnosti je a priori zjistit, zda správní orgán dosud nevydal rozhodnutí, resp. ve věci nekoná, ač mu to zákon ukládá, a pro takový případ soud vydá rozsudek, v němž nařídí správnímu orgánu v jaké lhůtě, tak má učinit, resp. do kdy musí rozhodnutí vydat. Soudní řízení tedy má svůj smysl pouze tehdy, dokud nečinnost správního orgánu trvá. Pokud v průběhu řízení před soudem nečinnost pomine a správní orgán rozhodnutí, jehož vydání se účastník řízení domáhá, vydá, soud dle ust. § 81 odst. 1, resp. 3 s. ř. s žalobu zamítne.

V projednávané věci stěžovatel podal žalobu proti nečinnosti u krajského soudu dne 18. 12. 2009. K žádosti o zaslání správního spisu žalovaný zaslal soudu ve svém vyjádření popis celého průběhu správního řízení, z něhož bylo zjištěno, že dne 21. 1. 2010 bylo ve věci vydáno rozhodnutí č. j. DOP/3861/10/KU, kterým nebylo stěžovateli vyhověno ve věci žádosti o udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu pro skupinu B. Krajský soud vydal dne 24. 2. 2010. rozsudek č. j. 10 Ca 135/2009 - 28, kterým žalobu s odkazem na zjištěný skutkový stav zamítl. Téhož dne krajský soud vyvěsil zkrácené znění rozsudku na úřední desce soudu.

Ze soudního spisu bylo zjištěno, že zpětvzetí žaloby, které dle datového razítka advokátní kanceláře bylo odesláno dne 23. 2. 2010, obdržel krajský soud až dne 25. 2. 2010 v 9 hodin dvacet minut ráno, jak vyplývá z otisku soudního razítka, tedy den po vydání rozsudku, nikoliv v den vydání rozsudku, jak se nesprávně domnívá stěžovatel.

V souladu s ustanovením § 37 odst. 4 s. ř. s. navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Krajský soud prokazatelně rozhodl o žalobě před jejím zpětvzetím, jeho postup nebyl proto v rozporu se zákonem. V den vydání rozsudku, tedy dne 24. 2. 2010, neměl rozhodující soudce k dispozici zpětvzetí žaloby, jak se domnívá stěžovatel, a nebyl tak povinen přihlédnout k úkonu stěžovatele učiněného vůči soudu. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nevzal svou žalobu zpět do doby, než o ní soud rozhodl, soud řízení ve věci nemohl zastavit podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Krajský soud se proto nedopustil tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, když se o zpětvzetí žaloby stěžovatelem do doby rozhodnutí nedozvěděl.

Ze všech uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že napadený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích netrpí vadami, které stěžovatel namítá, kasační stížnost proto podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. To by náleželo žalovanému. Protože však žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné náklady, jež by mu vznikly a jež by překročily náklady jeho běžné administrativní činnosti, ze spisu nezjistil, rozhodl tak, že žalovanému, přestože měl ve věci plný úspěch, se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. Lenka Matyášová

předsedkyně senátu